

JAN WILMS

1934

Jan, Godfried, Alfons Wilms werd geboren te Meerssen (Ned. Limburg) op 5 april 1903. Hij volbracht zijn Grieks-Latijns Humaniora aan het St. Jozefs-college te Hasselt en zijn hogere studies aan de Universiteit van Leuven, waar hij in 1926 tot doctor in de Klassieke Filologie promoveerde en in 1931 tot

doctor in de Rechten. In 1930-1931 verbleef hij aan de universiteit te Wenen, waar hij, onder de leiding van Prof. von Woess, zich specialiseerde in het Romeins Recht.

Hij werd in 1932 ten voorlopigen titel aangesteld als docent aan de Rijksuniversiteit te Gent. Bij K.B. van 29 december 1934 werd hij tot docent benoemd voor de cursussen „Instituten van het Romeinse Recht” en „Pandecten”.

Bij K.B. van 29 januari 1941 werd hij, met ingang van 1 januari 1941, tot gewoon hoogleraar bevorderd.

Uiteraard gaat zijn belangstelling hoofdzakelijk naar onderwerpen, waar de Klassieke Filologie de leemten van de strikt juridische documentatie kan helpen aanvullen : Oudlatijns en oud-romeins Familie-, Eigendoms- en Erfrecht.

Bij K.B. van 26 juli 1945 werd een einde gesteld aan zijn leeropdracht.

PUBLIKATIES VAN JAN WILMS

IN BOEKVORM

Over de schenking tusschen Echtgenoten in het Romeinsch Recht. De oorsprong van het schenkingsverbod. 96 pp., Gent, 1934.

Bemerkingen omtrent de Sociologie der Oudlatijnsche Familia. Gent, 1937.

Korte schets van het Oudlatijnse Familierecht. Gent, 1937.

De Vrouw sui juris en de manusvestiging door Usus. Gent, 1938.

De wording van het Romeinsche Dominium. Gent, 1940.

WETENSCHAPPELIJKE BIJDAGEN

De wording van het eigendomsbegrip in het Oud-Romeinsche Recht. Rechtsk. Tijdschr., p. 231-348, 1938.

Een belangrijk Nederlandsch werk over het Romeinsche Recht. Rechtsk. Weekbl., kol. 913-923, 1936-1937.